

Εἰδύλλιον εἰς Ἀλέξ. Μουρούζην. Εἰδύλλιον γαμήλιον εἰς τὸν Ἰωάννην Ἀποστολίδην Αἰτωλὸν, τὸν καθηγητὴν. Εἰδύλλιον ἐν εἴδει ἐπιστολῆς εἰς τὸν σύγγαμβρόν του Ρούσιον. 4 ἔγκωμιαστικὰ ἐπιγράμματα εἰς Ζωήν. Εἰς βιβλίον (Ζανέτου) ἀνατρέπουσαν τὰ Ὁκτέλλου. Εἰς οἰκεδομὰς καὶ πηγὰς ἴδρυθείσας ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου Μαυρογένους, βεστιάρου Σκαρλάτου Γραιτζάνου, Δημητρίου Γκίκα, Νικολάου Βραγχοβάνου, μεγάλου βορνίκου Ἰωάννου Μουρούζη, Καλλινίκου πρωτοσυγκέλου, Ἰγνατίου Μολδοβλαχίας κλπ. ἐπιγράμματα δύτικά 4 εἰς δολίους. 4 εἰς τινα ξένον ἀλήτην. Ἐπιτάφια ἐπιγράμματα εἰς Κατσάριον Ῥιμνίκου ἐπίσκοπον, εἰς Νεόφυτον Καυσοκαλυβίτην, εἰς Γρηγόριον Φάζον τὸν κλουτζιάρην, Κωνσταντίνον Μιχαήλ, Σταμάτην Χῖον αὐτάδελφον τοῦ Βερβοίας ἀρχιρπισκέπου. Εἰς τὸν ἐκ Κοζάνης Ρούστην, εἰς Ἐμμανουὴλ ἰατρὸν, καὶ ἄλλα ἀδέσποτα.

Ἐν προλεγομένοις λέγει ταῦτα ὁ Καρακάσσης περὶ τῶν αὐτοῦ ποιημάτων.

Δημητρίου πέλοντα θυμηδῆ πόνου
ἔπη τάδ' ἵσθι Καρακάσση τούπικλην·
δις οἵ ἀκέστωρ καί περ ἡσχολημένος,
σχολὴν ὅτ' ἥγε χειρὸς ἐκ παιωνίας
ψυχὴν ἔτερπεν ἐμμελεῖ σπιχουργίᾳ,
τρανῶν δι' αὐτῆς τάς δ' ὅσας περ ἐν γένει
ἰατρικὰς ἔσχηκεν ἔννοιας νόῳ.
“Ων τὰς μὲν τὴν πόρησεν ἀκροώμενος
ἡσκημένων δὴ καὶ σοφῶν ἀνδρῶν πάλαι,
“Αλλὰ τὸ πρὸν μὲν, Οὐδινδοθώνα δ' ὕστερον
τοιῶνδ' ἐν αἷς ὅμιλος ἦν ἀκεστόρων . . .”

Γεώργιος Βενδότης.

Ἐγεννήθη ἐν Ζακύνθῳ καὶ μεταβάς εἰς Ἰταλίαν ἐφοίτησεν εἰς τὰς ἐπισημοτέρας ἀκαδημίας. Ἐλθὼν εἰς Βενετίαν ἐχρημάτισε διορθωτὴς ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Γλυκῆ καὶ μεταφέσας ἐξέδωκε διάφορα συγγράμματα (1777—80). Ἐντεῦθεν μεταβάς εἰς Βιέννην καὶ ὀλίγον διατρίψας διεῖθη εἰς Πέστην, ἔνθα ἐφ' ίκανὸν ἐδίδαξε τοὺς παῖδας τῶν παροικούντων Ἑλλήνων ὕστερον δύως παραιτήσας τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἐπανέστρεψεν εἰς Βιέννην πρὸς εὔρεσιν ἐπιτηδεύματος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲ ἐξ Ιωαννίνων Πάνος Λαμπανιτζιώτης ἐπιθυμῶν ἵνα ἐκδώσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ιστορίαν τοῦ Μελετίου ἀνέθετο εἰς τὸν Βενεότην τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς ὑπὸ Ἰωάννου Παλαιολόγου γενομένης μεταφράσεως· “οὗτος δὲ, ὃς λέγει δὲ ἀνω ἐκδότης, οὐ μόνον ἐκοπίασε ἀντιγράφοντας τὸ βιβλίον (ώσαν διόποι τοῦ μακαρίου τοῦ μεταφραστοῦ τὸ γράψιμον δὲν ἦδύναντο οἱ τυποί), ἀλλ' ἀκόμη ἡγωνίσθη καὶ εἰς κομψότεραν γὰ τὸ μετα-

(ΝΕΟΕΛΛΑ, ΦΙΛΟΛΟΓ.)